

“भीठे बच्चे- ज्ञानको बुलबुल (चरा) बनेर आफूसमान बनाउने सेवा गर, जाँच गर- कतिलाई आफूसमान बनाएको छु, यादको चार्ट कस्तो छ?”

प्रश्न:- भगवान् आफ्ना बच्चाहरूसँग कुनचाहिँ प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ, जुन अरु कुनै मनुष्यले गर्न सक्दैन?

उत्तर:- भगवान् प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! म तिमीलाई आफ्नो घर अवश्य लिएर जान्छु। तिमी श्रीमतमा चलेर पावने बन्थौ भने मुक्ति र जीवन मुक्तिमा जान्छौ। मुक्तिमा त हरेकलाई जानु नै छ। कसैले चाहोस् या नचाहोस् जबरजस्ती हिसाब-किताब चुक्ता गराएर लिएर जान्छु। बाबा भन्नुहुन्छ- जब म आउँछु तब तिमीहरू सबैको वानप्रस्थ अवस्था हुन्छ, म सबैलाई लिएर जान्छु।

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले अब पढाइमा ध्यान दिनु पर्छ। जुन गायन छ, सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण... यी सबै गुण धारण गर्नु छ। जाँच गर्नु छ, ममा यी गुण छन्? किनकि जो बन्छन् त्यहाँ नै तिमी बच्चाहरूको ध्यान जान्छ। अब यो पढ्नु र पढाउनुमा आधारित छ। आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ- मैले कतिलाई पढाउँछु? सम्पूर्ण देवता त कोही बनेको छैन। चन्द्रमा जब सम्पूर्ण बन्छ तब कति धेरै प्रकाश दिन्छ। यहाँ पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार देखिन्छ। यो बच्चाहरूले पनि जान्न सक्छन्। टिचरले पनि बुझ्न सक्छन्। एक-एक बच्चाले के गरिरहेका छन् भनेर नजर जान्छ। मेरो लागि के सेवा गरिरहेका छन्? सबै फूलहरूलाई हेर्नुहुन्छ। फूल त सबै हुन्। बगैंचा हो नि। हर एकले आफ्नो अवस्थालाई जान्दछन्। आफ्नो खुशीलाई जान्दछन्। अतीन्द्रिय सुखमय जीवन हर एकलाई आफ्नो-आफ्नो अनुभव हुन्छ। एक त बाबालाई धेरै-धेरै याद गर्नु छ। याद गरेपछि नै फेरि बदलामा मिल्छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नको लागि तिमी बच्चाहरूलाई धेरै सहज उपाय बताउँछु- यादको यात्रा। हरेकले आफ्नो दिलसँग सोध्नु- मेरो यादको चार्ट ठीक छ? कसैलाई आफूसमान पनि बनाउँछु? किनकि ज्ञान बुलबुल हो नि। कोही सुगा छन्, कोही के छन्! तिमीलाई परेवा होइन, सुगा बन्नु छ। आफूभित्र सोध्दा धेरै मजा आउँछ। कहाँसम्म मलाई बाबा याद छ? कहाँसम्म अतीन्द्रिय सुखमा रहन्छु? मनुष्यबाट देवता बन्नु छ नि। मनुष्य त मनुष्य नै हुन्। पुरुष अथवा स्त्री दुवै देखिन त मनुष्य नै देखिन्छन्। फेरि तिमी दैवी गुण धारण गरेर देवता बन्छौ। तिमीहरू सिवाय अरु कोही देवता बन्न सक्दैन। यहाँ आउँछन् दैवी घरानाको जस्तै बन्न। वहाँ पनि तिमीहरू दैवी घरानाको जस्तै हुन्छौ। वहाँ तिमीहरूमा कुनै राग-द्वेषको आवाज पनि हुने छैन। यस्तो दैवी परिवारको बन्नको लागि खुब पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। पढ्नु पनि काइदा अनुसार पर्छ, कहिल्यै मिस गर्नुहुँदैन। धेरै बिरामी भए पनि बुद्धिमा शिवबाबाको याद होस्। यसमा त मुख चलाउने कुरा छैन। आत्माले जान्दछ, म शिवबाबाको बच्चा हुँ। बाबा हामीलाई लिएर जानको लागि आउनु भएको छ। यो अभ्यास धेरै राम्रो चाहिन्छ। जहाँसुकै भए पनि बाबाको यादमा रहनु छ। बाबा आउनु भएको छ नै शान्तिधाम सुखधाममा लिएर जान। कति सहज छ। धेरै छन् जसले धेरै धारणा गर्ने सक्दैनन्। ठिकैछ, याद गर। यहाँ सबै बच्चाहरू बसेका छन्, यिनमा पनि नम्बरवार छन्। हो, बन्न अवश्य छ। शिवबाबालाई याद अवश्य गर्छन्। अरु सबै सङ्गत तोडेर एकसँग जोड्नेवाला त सबै हुन्छन्। अरु कसैको याद रहँदैन होला। तर यसमा अन्त्यसम्म पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। मेहनत गर्नु पर्छ। भित्र सदैव एक शिवबाबाको नै याद रहोस्। जहाँ पनि घुम्न-फिर्न जान्छौ भने पनि भित्र याद बाबाको नै रहोस्। मुख चलाउने पनि आवश्यकता रहँदैन। सहज पढाइ छ। पढाएर तिमीलाई आफूसमान बनाउनुहुन्छ। यस्तो अवस्थामा नै तिमी बच्चाहरूलाई जानु छ। जस्तो सतोप्रधान अवस्थाबाट आएका हौ, त्यस अवस्थामा फेरि जानु छ। यो कति सहज छ सम्झाउनमा। घरको कामकाज गर्दा, चल्दा-फिर्दा आफूलाई फूल बनाउनु छ। जाँच गर्नु छ ममा कुनै गडबडी त छैन? हिराको दृष्टान्त पनि धेरै राम्रो छ, आफ्नो जाँच गर्नु छ। तिमी स्वयं नै मेग्निफायिङ्ग ग्लास (आकार बढाउने सिसा) हो। त्यसैले आफ्नो जाँच गर्नु छ, ममा थोरै पनि देह-अभिमान त छैन? हुन त अहिले सबै पुरुषार्थी हुन्, तर लक्ष्य त सामुन्ने छ नि। तिमीहरूले सबैलाई सन्देश दिनु छ। बाबाले भन्नु भएको थियो अखबारमा खर्च भए पनि यो सन्देश सबैलाई मिलोस्। भन, एक बाबालाई याद गर्नुभयो भने विक्रम विनाश हुन्छ अनि पवित्र बन्नुहुन्छ। अहिले कोही पवित्र छैन। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- पवित्र आत्माहरू हुन्छन् नै नयाँ दुनियाँमा। यो पुरानो दुनियाँ अपवित्र छ। एउटा पनि पवित्र हुन सक्दैन। आत्मा जब पवित्र बन्छ तब पुरानो शरीर छोडिदिन्छ। छोड्नु नै छ। याद गर्दा-गर्दै तिम्रो आत्मा एकदम पवित्र बन्छ। शान्तिधामबाट हामी एकदम पवित्र

आत्मा आएका थियौं, गर्भ महलमा बसेका थियौं। फेरि यति धेरै पार्ट बजायौं। अब चक्र पूरा गर्यौं फेरि तिमी आत्माहरू जान्छौ आफ्नो घर। त्यहाँबाट फेरि सुखधाममा आउँछौ। त्यहाँ गर्भ महल हुन्छ। फेरि पनि पुरुषार्थ गर्नु छ उच्च पद पाउनको लागि, यो पढाइ हो। अहिले नर्क वेश्यालय विनाश भएर शिवालय स्थापन भइरहेको छ। अब त सबैलाई फर्केर जानु छ।

तिमी पनि सम्झन्छौ— हामी यो शरीर छोडेर गएर नयाँ दुनियाँमा राजकुमार-राजकुमारी बन्नेछौं। कसैले सम्झन्छन्, हामी प्रजामा जानेछौं, यसमा बिलकुल लाइन क्लियर हुनु पर्छ। एक बाबाको नै याद रहोस्, अरु कोही पनि याद नआओस्। यसलाई भनिन्छ पवित्र भिखारी। शरीर पनि याद नरहोस्। यो त पुरानो छी-छी शरीर हो नि। यहाँ जीवन छँदै मर्नु छ, यो बुद्धिमा रहनु छ। अब हामीलाई फर्केर घर जानु छ। आफ्नो घरलाई भुल्दै गएका थियौं। अहिले फेरि बाबाले याद दिलाउनुभयो। अब यो नाटक पूरा हुन्छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ तिमी सबै वानप्रस्थी हौ। सारा विश्वमा जति पनि मनुष्यमात्र छन्, सबैको अहिले वानप्रस्थ अवस्था छ। म आएको छु, सबै आत्माहरूलाई वाणीभन्दा पर लिएर जान्छु। बाबा भन्नुहुन्छ— अहिले तिमीहरू साना-ठूला सबैको वानप्रस्थ अवस्था छ। वानप्रस्थ केलाई भनिन्छ, यो पनि तिमी जान्दैनथ्यौ। यतिकै गएर गुरु बनाउँथ्यौ। तिमी लौकिक गुरुहरूद्वारा आधाकल्प पुरुषार्थ गर्दै आएका हौ, तर ज्ञान कसैलाई पनि छैन। अहिले बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— तिमी साना-ठूला सबैको वानप्रस्था अवस्था छ। मुक्ति त सबैलाई मिल्नु छ। साना-ठूला सबै खतम भएर जान्छन्। बाबा आउनु भएको छ सबैलाई घर लिएर जान। यसमा त बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनु पर्छ। यहाँ दुःख अनुभव हुन्छ, त्यसैले आफ्नो घर स्वीट होमलाई याद गर्छन्। घर जान चाहन्छन् तर अक्कल त छैन। भन्छन्— हामी आत्माहरूलाई अब शान्ति चाहिएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— कति समयको लागि चाहियो? यहाँ त हरेकले आ-आफ्नो पार्ट खेल्नु छ। यहाँ कोही शान्त कहाँ रहन सक्छ र? आधाकल्प यी गुरुहरू आदिले तिमीबाट धेरै मेहनत गराए, मेहनत गर्दै, भइकिँदा-भइकिँदै अझ अशान्त बनेका छौ। अब जो शान्तिधामको मालिक हुनुहुन्छ, उहाँ आएर सबैलाई फर्काएर लैजानुहुन्छ। पढाइ पनि रहनुहुन्छ। भक्ति गर्छन् नै निर्वाणधाममा जानको लागि, मुक्तिको लागि। यो कहिल्यै पनि कसैको दिलमा आउँदैन— हामी सुखधाममा जानेछौं। सबै वानप्रस्थमा जानको लागि पुरुषार्थ गर्छन्। तिमी त पुरुषार्थ गर्छौ सुखधाममा जानको लागि। जान्दछौ, पहिले वाणीभन्दा पर अवस्था अवश्य चाहिन्छ। भगवान् पनि प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ बच्चाहरूसँग— म तिमी बच्चाहरूलाई आफ्नो घर अवश्य लिएर जानेछु, जसको लागि तिमीले आधाकल्प भक्ति गर्यौ। अब श्रीमत्तमा चल्थौ भने मुक्ति जीवन मुक्तिमा जान्छौ। नत्र त शान्तिधाम त सबैलाई जानु नै छ। कोही जान चाहोस् वा नचाहोस्, ड्रामा अनुसार सबैलाई जानु छ अवश्य। इच्छा भए पनि, नभए पनि म आएको छु सबैलाई फिर्ता लिएर जान। जबरजस्ती हिसाब-किताब चुक्ता गराएर भए पनि लिएर जानेछु। तिमी सत्ययुगमा जान्छौ, बाँकी सबै वाणीभन्दा पर शान्तिधाममा रहन्छन्। कसैलाई पनि छोड्ने छैन। गएनौ भने पनि सजाय दिएर कटपिट गरेर पनि लिएर जानेछु। ड्रामामा पार्ट नै यस्तो छ, त्यसैले आफ्नो कमाइ गरेर गयो भने पद पनि राम्रो मिल्छ। अन्त्यमा आउनेहरूले के सुख पाउनेछन्। बाबा सबैलाई भन्नुहुन्छ, अवश्य जानु छ। शरीरलाई आगो लगाएर सबै आत्माहरूलाई लिएर जानेछु। आत्माहरूलाई नै मेरो साथ-साथ जानु छ। मेरो मतमा सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण बन्यौ भने पद पनि राम्रो मिल्छ। तिमीहरूले बोलाएका छौ नि— आएर हामी सबैलाई मृत्यु दिनुहोस्। अब मृत्यु आयो कि आयो। बाँच्नु कसैलाई पनि छैन। छी-छी शरीर रहनु छैन। बोलाएका हो नै फर्काएर लिएर जानुहोस् भनेर। त्यसैले अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! यस छी-छी दुनियाँबाट तिमीलाई फर्काएर लैजानेछु। तिम्रो यादगार पनि खडा छ। देलवाडा मन्दिर छ नि— दिल लिनेवालाको मन्दिर, आदिदेव बसेका छन्। शिवबाबा पनि हुनुहुन्छ, बापदादा दुवै हुनुहुन्छ, यिनको शरीरमा बाबा विराजमान हुनुहुन्छ। तिमी त्यहाँ गयो भने आदिदेवलाई देख्नेछौ। तिम्रो आत्माले जान्दछ— यहाँ त बापदादा बस्नु भएको छ।

अहिले तिमी जो पार्ट बजाइरहेका छौ त्यसको निसानी यादगार खडा छ। महारथी, घोडसवार, पैदल यात्री पनि छन्। त्यो हो जड, यो हो चैतन्य। माथि वैकुण्ठ पनि छ। तिमीले मोडेल देखेर आउँछौ, कस्तो देलवाडा मन्दिर छ, तिमीलाई त थाहा छ, कल्प-कल्प यो मन्दिर यस्तै बन्छ, जसलाई तिमी गएर देख्नेछौ। कोही-कोही अलमलिन्छन्। यी सबै पहाड आदि टुट्ने-फुट्नेछन् फेरि बन्छन्! कसरी? यो विचार गर्नु छैन। अहिले त स्वर्ग पनि छैन, फेरि त्यो कसरी आउँछ! पुरुषार्थद्वारा सबै बन्छ नि। तिमी अहिले तयारी गरिरहेका छौ, स्वर्गमा जानको लागि। कसै-कसैले अलमलिएर पढाइ नै छोडिदिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यसमा अलमलिने कुनै आवश्यकता

छैन। वहाँ सबै कुरा हामी बनाउनेछौं। त्यो दुनियाँ नै सतोप्रधान हुन्छ। त्यहाँका फल-फूल आदि सबै देखेर आउँछन्, शबीरस पिउँछन्। सक्षमवतन, मूलवतनमा त यो कुरा नै हुँदैन। बाँकी यो सबै हो वैकुण्ठमा। विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ। यो निश्चय त पक्का हुनु पर्छ र बाँकी कसैको तकदिरमा छैन भने भन्नेछन् यो कसरी हुन सक्छ! हीरा जुहारत जो अहिले देखिएका नै छैनन् ती फेरि कसरी हुन्छन्! पूज्य कसरी बन्छन्? बाबा भन्नुहुन्छ- यो पूज्य र पुजारीको खेल बनेको छ। हामी सो ब्राह्मण, देवता, क्षेत्रिय.... यो सृष्टि चक्रलाई जान्नाले तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ। तिमी सम्झन्छौ, त्यसैले त भन्छौ- बाबा, कल्प पहिले पनि हजुरसँग मिलेको थिएँ। हाम्रो नै यादगार मन्दिर सामुन्ने खडा छ। त्यसपछि मात्र स्वर्गको स्थापना हुन्छ। यी जो तिमी चित्र छन् यिनीहरूमा कमाल छ, कति रुचिसँग आएर हेर्छन्। सारा दुनियाँमा कसैले पनि कहीं देखेका छैनन्। न कसैले यस्तो चित्र बनाएर ज्ञान दिन सक्छ। नक्कल गर्न सक्दैनन्। यी चित्र त खजाना हुन्। जसद्वारा तिमी पदमापदमा भाग्यशाली बन्छौ। तिमी सम्झन्छौ, हाम्रो कदम-कदममा पदम छ। पढाइको कदम। जति योग गर्छौ, जति पढ्छौ त्यति पदम। एकातिर माया पनि सम्पूर्ण पूरा शक्तिसहित आउँछ। तिमी अहिले नै श्याम-सुन्दर बन्छौ। सत्ययुगमा तिमी सुन्दर थियौ, गोल्डन एजेड, कलियुगमा श्याम छौ, आइरन एजेड। हर एक चीज यस्ता हुन्छन्। यहाँ त धर्ती पनि बाँझो छ। वहाँ त धर्ती पनि फस्टक्लास हुन्छ। हर चीज सतोप्रधान हुन्छ। यस्तो राजधानीको तिमी मालिक बनिरहेका छौ। अनेक पटक बनेका हौ। फेरि पनि यस्तो राजधानीको मालिक बन्ने पूरा पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। पुरुषार्थ विना प्रारब्ध कसरी पाउने? कुनै तकलिफ छैन।

मुरली छापिन्छ, पछि गएर लाखौं-करोडौंको संख्यामा छापिनेछ। बच्चाहरू भन्छन्- जति पनि पैसा छन् त्यो सबै यज्ञमा लगाऊँ? राखेर के गर्ने? पछि गएर हेर के-के हुन्छ। विनाशको तयारी पनि देखिरहने छौ। रिहर्सल भइरहनेछ। फेरि शान्ति हुँदै जान्छ। बच्चाहरूको बुद्धिमा सारा ज्ञान छ। छन त धेरै सहज छ। केवल बाबालाई याद गर्नु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यस शरीरलाई पनि भुलेर पूरा पवित्र भिखारी बन्नु छ। लाइन क्लियर राख्नु छ। बुद्धिमा रहोस्- अब नाटक पूरा भयो, हामी आफ्नो मीठो घर जानु छ।

२) पढाइको हर कदममा पदम छ, त्यसैले राम्रोसँग सधैं पढ्नु छ। देवता घरानाको जस्तै बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ। आफूले आफैँलाई सोध्नु छ- मलाई अतीन्द्रिय सुख कहाँसम्म महसुस हुन्छ? खुशी रहन्छ?

वरदान:- आफ्नो टाइटलको स्मृतिको साथ-साथै समर्थ स्थिति बनाउने स्वमानधारी भव संगमयुगमा स्वयं बाबाले आफ्ना बच्चाहरूलाई श्रेष्ठ टाइटल दिनुहुन्छ, त्यसैले यसै रुहानी नशामा रहने गर। जस्तो टाइटल याद आउँछ, त्यस्तै समर्थ स्थिति बन्दै जाओस्। जस्तै, तिमी टाइटल छ स्वदर्शन चक्रधारी, यो स्मृति आउनासाथ परदर्शन समाप्त होस्। स्वदर्शनको अगाडि मायाको गला काटियोस्। महावीर हुँ, यो टाइटल याद आउनासाथ स्थिति अचल-अडोल बनोस्। यसरी टाइटलको स्मृतिको साथमा समर्थ स्थिति बनाऊ तब भनिन्छ श्रेष्ठ स्वमानधारी।

स्लोगन:- भट्किएका आत्माहरूको चाहना पूर्ण गर्नको लागि पहिचान गर्ने शक्तिलाई बढाऊ।